

Leon Skórzewski

Dziecko warszawskiego Bródna, harcerz, uczestnik obrony Warszawy w 1939 r., w konspiracji i Powstaniu Warszawskim dowódca pododdziałów Bojowych Szkół Szarych Szeregów w Bloku „Bazylika” i VI Obwodu AK Praga, pod koniec wojny żołnierz LWP, po wojnie absolwent Wydział Mechanicznego Politechniki Warszawskiej.

Leon Mieczysław Skórzewski ps. „Leon” i „Selim” urodził się 8 października 1925 r. na warszawskim Targówku. Ojciec pracował jako maszynista kolejowy, matka zajmowała się domem i wychowaniem dzieci. Ojciec miał trzy córki z pierwszego małżeństwa, które najprawdopodobniej zostały przy matce. Z drugiego małżeństwa Leon miał dwóch starszych braci (ur. 1920, 1922) i młodszą siostrę (ur. 1930). Uczęszczał do Szkoły Powszechnej nr 65

na Nowym Bródnie przy ul. Białoleńskiej 36 (obecnie Bartnicza 2). Od 1934 r. należał do harcerstwa, był zastępowym w 51. Warszawskiej Drużynie Harcerzy im. Stefana Czarnieckiego. Jeździł na obozy i zloty, zdobywał kolejne stopnie harcerskie. We wrześniu 1938 r. rozpoczął naukę w Gimnazjum im. Króla Władysława IV na Pradze. We wrześniu 1939 r. z grupą swoich harcerzy pełnił służbę przy Dowództwie Obrony Cywilnej na Pradze. Zostali rowerowymi i pieszymi łącznikami. W październiku rozpoczął II klasę gimnazjalną w swoim gimnazjum, ale Niemcy szybko zamknęli szkołę, a w jej budynku zorganizowali szpital. Leon kontynuował naukę z tym samym gronem nauczycielskim pod szyldem legalnej szkoły zawodowej w budynku Instytutu Weterynarii przy ul. Grochowskiej. Wstąpił do konspiracyjnych Szarych Szeregów w Bloku „Bazylika” obejmującym harcerzy Pragi i Bródna. W hufcu Bródno, dowodził plutonem harcerzy BR-200 w grupie wiekowej Bojowych Szkół. Żeby wspierać rodzinę finansowo podjął pracę praktykanta w warsztacie samochodowym przedstawicielstwa firmy Bosch przy ul. Wiktorskiej 10. Miał dokumenty chroniące przed wywózką na roboty do Niemiec, nauczył się jeździć motocyklem i samochodem oraz je naprawiać. We wrześniu 1943 r. rozpoczął, a w maju 1944 r. ukończył kurs tajnej Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty „Agricola” - IV turnus, klasa D – Dorota. Jego pluton BR 200-BS został przed powstaniem przemianowany na Pluton 618 Armii Krajowej. Pluton sformowany z dwóch najstarszych i najlepiej wyszkolonych drużyn hufca Bojowych Szkół Warszawa-Praga, stanowiący poczet dowódcy VI Obwodu AK Praga. Pododdział brał udział w powstaniu na Bródnie, ale już na początku drugiej połowy sierpnia dostał rozkaz przejścia w rejon Choszczówki. Stamtąd mieli przebijać się do Kampinosu. Przy próbie przeprawy przez Wisłę ponieśli duże straty i na rozkaz dowództwa powrócili na Bródno i rozformowali się do domów. Po wejściu Armii Czerwonej Leon Skórzewski został wcielony do Armii Berlinga. Trafił do I Oficerskiej Szkoły Lotnictwa w Zamościu. Prawdopodobnie na skutek przynależności do AK trafił do karnej kompanii i został wysłany do walk o Berlin. Po zakończeniu wojny na mocy amnestii, trafił do 6. Pułku Piechoty II Dywizji, w którym pełnił służbę kierowcy. Następnie służył w Głucholazach, potem w Częstochowie, gdzie w grudniu 1946 r. został zdemobilizowany. 19 grudnia 1946 r. wrócił do Warszawy. W 1952 r. ukończył Wydział Mechaniczny Politechniki Warszawskiej. Początkowo dostał nakaz pracy w wydawnictwach komunikacyjnych. Od 1976 do 1982 r. pracował w Zakładach Mechanicznych „Ursus” na stanowisku dyrektora do spraw rozwoju i inwestycji. 31 stycznia 1982 r. przeszedł na emeryturę. Jest związany z Oddziałem Bródno Towarzystwa Przyjaciół Warszawy.

Przejdź do relacji

LEON SKÓRZEWSKI

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)